

[Finansministeren.]

Gang blev ordnet. Dette Lovforslag gaar da ud paa at give de samme Regler for disse Grupper af Arbejdere som for de førnævnte. De Arbejdergrupper, her er Tale om, er Arbejderne under Grønlands Styrelse, ved Statens Seruminstitut og ved Slots-holmens Kedelanlæg.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg skal herved tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød*. Der er neppe noget Omraade, hvor Prisfaldet er trængt saa stærkt igennem som for Kvæg og Oksekød. Til Belysning heraf skal jeg nævne, at mens Prisen paa Slagtekvæg, levende Vægt, i Perioden 1909—14 var gennemsnitlig 55 Ø. pr. kg, er den gaaet ned i 1929 om Foraaet til 46 Ø. og yderligere gaaet ned til de nuværende Priser paa saadan noget som 18,5 Ø. pr. kg. Det vil sige, at Prisen i 1929 var 2 $\frac{1}{2}$ Gang saa høj som nu, og i 1909—14 var den ca. 3 Gange saa høj som nu. Det er jo givet, at et saa uhyre Prisfald rammer de Landmænd, der er særlig interesserede i det Spørgsmaal, meget haardt, og selv om man kan sige, at Kvægsalg og Salg af Oksekød ikke betyder saa meget for Landet som Helhed som f. Eks. Salget af Smør og Flæsk, giver Salget af disse Varer dog Landbruget en betydelig Indtægt. Og hvad der navnlig er af Betydning, er, at det i visse Dele af Landet — jeg tænker særlig paa Vestkysten af Jylland, helt fra Grænsen og op Nord paa — virker overordentlig stærkt, fordi man der er langt mere indstillet paa Salget af Kreaturer og Oksekød, end man er i den øvrige Del af Landet.

Til yderligere Belysning af det store Prisfald paa Kvæg og Oksekød skal jeg nævne, at f. Eks. for Flæsket, som jo maa konkurrere med Kødet, kan man sige, om Forbruget, er Forholdet det, at medens i 1930 Forholdet mellem Priserne paa Svin og første Klasses Køer var saaledes, at Flæsket kostede dobbelt saa meget som Oksekødet, saa koster Flæsket nu 4 Gange saa meget som Oksekødet. Alene deraf vil man se, at Prisfaldet er meget, meget

stærkere, navnlig i den sidste Tid, for Kreaturer end for disse andre Landbrugsvarer. Naar Prisfaldet er blevet saa stort, hænger det sammen med, at det har været overordentlig svært at faa afsat det Antal Kreaturer, der normalt kommer frem paa Markedet, til Slagtning. Udførselen af Kreaturer gik ned fra 268 000 i 1927 til 165 000 i 1932; og ser man paa den aller- sidste Tid, vil man se, at medens Udførselen i Januar Maaned i Fjor, trods den stedfundne store Nedgang i Forhold til tidligere, var 21 000, er den i Januar Maaned 1933 nede ved knap 11 000. Enhver vil nok forstaa, at det er umuligt at opretholde nogenlunde rimelige Priser for en Vare, hvor der er saa store Vanskeligheder for Afsætningen. Det er derfor Mening, og jeg finder det rimeligt, at gøre et Forsøg paa, om man dog ikke i nogen Grad kan stimulere Priserne for disse Varer, og det er det, der foreslaas gennemført ved dette Lovforslag, som jeg her skal anbefale til det høje Folketing.

Iste Stykke i Lovforslagets § 1, som er Hovedbestemmelsen, lyder saaledes: „Til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød bemyndiges Landbrugsministeren til med Tilslutning af Landbrugsraadet at træffe hertil egnede Foranstaltninger, bl. a. ved Destruktion af Udsætterkøer og eventuelt andre Kreaturer af lignende Kvalitet.“ Det er jo ikke saaledes, at det hele gaar tabt ved Destruktion af Kreaturer. Hvis man vil regne med lignende Priser som ved Destrueringen i Efteraaet, da der blev destrueret godt 22 000 Kreaturer, og hvor vi havde en noget lignende Ordning, en Ordning, hvorefter Landmændene betalte Halvdelen af det Beløb, der tabtes ved denne Destruering, og Statskassen den øvrige Del af Tabet, kan man vel regne med, at hvis man vil gaa frem efter lignende Metoder nu, vil der kunne indvindes ca. $\frac{2}{5}$ af det Beløb, som man betaler til Landmændene for Kreaturerne, saaledes at der bliver $\frac{3}{5}$ Tab, medens de $\frac{2}{5}$ udgør Værdien af Huder og af visse Organer og tillige den Føderverdi, der ligger i Kød og Benmel, som fremkommer ved Destrueringen.

I § 1, 2det Stykke, foreslaas det, at der af Statskassen til Dækning af disse Udgifter stilles et Beløb paa 250 000 Kr. til Raadighed for Landbrugsministeren, og end-